

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Hany Burešové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobců: **a) M.L.**, bytem xx, L5-K., **b) firmy A.**, se sídlem M.xx, L4-P., **c) M.F.**, bytem xx, L14-R., **d) K.F.**, bytem xx, L14-R., **e) L.F.**, bytem xx, L1, zastoupených advokátem JUDr. Miloslavem Noskem z Advokátní kanceláře, se sídlem Nádražní č. 24, Semily a **f) JUDr. M.N.**, bytem xx, S.-P., adresa pro doručování: xx, Semily, a za účasti osob zúčastněných na řízení: P.V., bytem nám. xx, L., M.V., bytem nám. xx, L., I.D., bytem xx, Liberec a firmy A., spol. s r.o., se xx, L., zastoupenými advokátkou mgr. Kateřinou Korpasovou z Advokátní kanceláře, se sídlem Mozartova č.21, Liberec, proti žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje, se sídlem U Jezů č.642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OD 141/2010-3/280.9/Ap ze dne 10. února 2010,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 141/2010-3/280.9/Ap ze dne 10. února 2010 se pro nezákonnost **zrušuje a** věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II.** Žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje se ukládá povinnost zaplatit žalobcům M.L., A.s r.o., M.F., K.F., L.F. a JUDr. Miloslavu Noskovi náklady řízení v celkové výši 30.240,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Miloslava Noska.

Odůvodnění :

Napadeným rozhodnutím žalovaného krajského úřadu ze dne 10. 2. 2010 bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec čj. MML041059/09-OD/Fri CJ MML 072159/09 ze dne 22. 4. 2009 a řízení bylo zastaveno podle § 66 odst.1,písm.e) z.č.500/2004 Sb. Žalovaný krajský úřad své právní závěry, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí z 10. 2. 2010, opřel o zjištění, že v téže věci bylo rozhodnuto Magistrátem města Liberec čj. MML041059/09—OD/Fri CJ MML 087749/09 dne 20.5.2009 tak, že účelová komunikace na ppč. 145/4, 145/2, 148/2 a 142/1 v k.ú. Liberec se nachází podle § 7 odst.2) z.č.13/1997 Sv. v uzavřeném

prostoru. Protože již bylo o meritu věci rozhodnuto, nastala tak překážka věci rozhodnuté podle § 48 odst.1) z.č.500/2004 Sb., a proto nezbylo než řízení zastavit z důvodu § 66 odst.1,písm.e) téhož zákona.

Žalobci, v záhlaví tohoto rozsudku jmenovaní, ve své včas podané žalobě navrhuji zrušit napadené rozhodnutí z následujícího důvodu. Svým návrhem ze dne 15. 10. 2008 se domáhají, aby správní orgán deklaroval, že na ppč. 145/4, 145/2, 148/2 a 142/1 se nachází veřejná účelová komunikace. Poté, co popisují průběh řízení, vytýkají žalovanému, že pochybil, pokud řízení zastavil, neboť v době podání žádosti a ani po této žádosti žádné další řízení v téže věci zahajováno nebylo, ani žádný takový návrh učiněn nebyl. Sám žalovaný se o takovém dalším návrhu ani nezmiňuje. Odkaz na ust. § 48 odst.1) z.č.500/2004 Sb. je nezákonný. Žalovaný měl zrušit rozhodnutí magistrátu s tím, aby magistrát vady řízení odstranil. Žalobci dále požadují náhradu nákladů řízení.

Žalovaný tomuto názoru žalobců oponuje s tím, že respektoval právní názor soudu (59 Ca 68/2009-34 z 26. 1. 2010). Podstatou věci není existence pozemní komunikace ale její charakter, a dne 20. 5. 2009 bylo rozhodnuto, že se jedná o účelovou komunikaci v uzavřeném prostoru. Poukazuje v této souvislosti na ust. § 66 odst.1,písm.e) z.č.500/2004 Sb., podle kterého může odvolací orgán řízení zastavit, shledá-li pro takový postup zákonné podmínky. Ty vyplývají i z ust. § 48 odst.1) cit.zákona. Proto žalovaný navrhuje žalobu zamítnout.

J.K. a A.K. uplatnili v tomto řízení svá práva osob zúčastněných na řízení.

Soud s přihlédnutím k § 75 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) dospěl k následujícím závěrům

Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 10.2.2010 po zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí Magistrátu Města Liberec ze dne 22.4.2009 zastavil řízení ve věci návrhu žalobců na určení existence účelové komunikace na pozemcích v rozhodnutí označených , a to podle § 66 odst.1,písm.e) z.č.500/2004 Sb. , správního řádu (SŘ), neboť ve věci zjistil překážku řízení podle § 48 odst.1) SŘ. Konkrétně žalovaný odkázal na své rozhodnutí ze dne 4. 9. 2009, kterým byl potvrzen názor správního orgánu I. stupně, že komunikace na uvedených pozemcích je účelovou pozemní komunikací v uzavřeném prostoru.

Podle § 48 odst.1) SŘ zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.

Z citovaného zákonné ustanovení lze vyvodit nejenom to, že se zmíněná hypotéza vztahuje i na řízení zahájená u téhož správního orgánu, ale také to, že předpokladem pro postup z důvodu § 48 odst.1) SŘ je, že se jedná nejméně o **dvě** řízení, zahájená v téže věci. Soud měl k dispozici „dva“ správní spisy, vedené u žalovaného pod sp.zn: OD 141/2010-3/280.9/Ap (který se týká zde projednávané žaloby) a sp.zn: OD 1356/2010-2/280.9/Ap. Z obsahu listin, soustředěných pod těmito dvěma spis.značkami, soud ale zjistil, že ve věci rozhodování o charakteru účelové komunikace byl podán jen jediný návrh, a to z 15.10.2008, doručený 22.10.2008 magistrátu. Především z tohoto zjištění soud vychází ve svém rozsudku sp.zn: **59 A 22/2011 ze dne 13.7.2012**, kterým zrušil **pro nicotnost** rozhodnutí žalovaného čj. OD 1356/2010-2/280.9/Ap **ze dne 31.3.2011**.

V krátké rekapitulaci lze připomenout, že řízení ve věci bylo zahájeno (§ 44 SŘ) dne 22.10.2008 na základě návrhu ze dne 15.10.2008. Následně bylo doručeno správnímu orgánu podání ze dne 7.11.2008 v téže věci (a následovala další podání týchž navrhovatelů v téže věci).

K charakteru těchto dvou podání lze říci, a tento závěr vyplývá ze správního spisu, že podání ze dne 7.11.2008 (a další doplňující) nelze pokládat za samostatný návrh, ale jen za doplněk návrhu ze dne 15.10.2008. I sám žalovaný podání ze dne 7.11.2008 pokládá jen za doplněk návrhu z 15.10.2008, alespoň tak vyplývá z dikce jeho úkonů a rozhodnutí. V rozhodnutí ze dne 10.2.2010 hovoří o návrhu ze dne 22.10.2008, ve svém stanovisku ze dne 28.1.2009 pokládá výslovně návrh ze dne 7.11.2008 jen za doplněk návrhu ze dne 15.10.2008. I zdejší soud ve svém rozsudku sp.zn: 59 Ca 92/2009 hovoří o návrzích z 15.10. a z 7.11., aniž je pokládá výlučně za dva samostatné návrhy věcně odlišné, kterými by mohla být zahájena dvě řízení. Obdobně (podmíněně) se o nich zmiňuje soud i v rozsudku čj. 59 Ca 68/2009-34 ze dne 26.1.2010. Za daného stavu věci, a opak netvrdí ani žalovaný v napadeném rozhodnutí, nelze než obě podání pokládat jen za dvě podání jednoho a téhož návrhu (z 15.10.). Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabývá otázkou, jak dospěl k závěru, že podání ze dne 7.11.2008 je návrhem samostatným. Za daného stavu je proto plně odůvodněný závěr, že ve věci bylo zahájeno jen jediné řízení, a to na základě návrhu ze dne 15.10.2008, doručeného dne 22.10.2008. Dlužno pro úplnost připomenout, že ani v rozhodnutích žalovaného (třeba i později zrušených, jako např. rozhodnutí ze 17.6.2009 či z 4.9.2009) není zmínka o tom, že by procesním důvodem pro zahájení řízení byl samostatný návrh ze dne 7.11.2008.

Z uvedeného vyplývá závěr, a pro jiný není spolehlivých podkladů, že ve věci sice bylo zahájeno jen jedno řízení, ale toto řízení bylo vedeno po „dvou liniích“. V první linii je rozhodnutí magistrátu ze dne 22.4.2009 a na ně navazující rozhodnutí žalovaného ze dne 10.2.2010 (nyní napadené žalobou) a ve druhé linii je rozhodnutí magistrátu ze dne 20.5.2009 a na ně navazující rozhodnutí žalovaného ze dne 4.9.2009, na které v odůvodnění nyní přezkoumávaného rozhodnutí odkazuje žalovaný (ale které bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu sp.zn: 59 Ca 92/2009 ze dne 26.3.2010 – tzn., že v době rozhodování dne 10.2.2010 bylo soudní řízení teprve v běhu).

Za daného stavu věci proto není sporu o tom, že žalovaný své rozhodnutí ze dne 10.2.2010 postavil na existenci jiného rozhodnutí ve věci, aniž tomuto jinému rozhodnutí předcházelo samostatné správní řízení. Zdejší soud také z důvodu, výše rozvedeného, zrušil rozhodnutí žalovaného čj. OD 1356/2010-2/280.9/Ap ze dne 31. 3. 2011 pro nicotnost rozsudkem sp.zn: 59 A 22/2011 ze dne 13. 7. 2012, neboť řízení nemělo být vůbec vedeno. Pokud tedy žalovaný zastavil řízení z důvodu § 66 odst.1,písm..e) z.č.500/2004 Sb., postavil svůj závěr na existenci jiného řízení, ač pro konání tohoto jiného řízení a rozhodování v něm nebyl žádný právní důvod. Překážka jiného zahájeného řízení neexistovala ani při zahájení řízení dne 22.10.2008, kdy jiný návrh než z 15.10.2008 neexistoval, jak správně poukazují i žalobci.

Pro úplnost musí soud dodat, že ani z rozsudku sp.zn: 59 Ca 68/2009 nevyplývala nezbytnost zastavení řízení. V tomto rozsudku soud připouští (ale netvrdí), že obě již výše zmíněná podání byla posuzována samostatně a byla o nich vedena samostatná řízení. Je ale pravdou, že poprvé až nyní při projednávání obou žalob měl zdejší soud k dispozici kompletní spisový materiál, ze kterého v podstatě poprvé celý obraz průběhu řízení vyplynul. Před tím totiž byly soudem řešeny jen jednotlivé žaloby proti jednotlivým rozhodnutím v podstatě izolovaně.

Jak již soud uvedl, rozhodnutí žalovaného v této věci čj. OD 1356/2010-2/280.9/Ap ze dne 31. 3. 2011 bylo rozsudkem zdejšího soudu sp.zn: 59 A 22/2011 ze dne 13. 7. 2012 zrušeno pro **nicotnost**. Zatímco pro nezákonné rozhodnutí platí presumpce správnosti, nicotné rozhodnutí je neplatné od samého počátku (ex tunc) a nemůže proto vyvolávat žádné právní účinky. Zde ale i v rozsudku sp.zn: 59 A 22/2011 soud zdůraznil, že pro zahájení a vedení řízení, předcházející rozhodnutí čj. OD 1356/2010-2/280.9/Ap ze dne 31. 3. 2011, nebyl právní důvod, protože správní orgány rozhodovaly, aniž k tomuto řízení (při absenci řádného návrhu) měly pravomoc. Proto pokud žalovaný v předmětné právní věci (sp.zn: OD 141/20102-3/280.9/Ap) odkazuje za použití § 66 odst.1,písm.e) z.č.500/2004 Sb. na toto „druhé“ řízení, pak odkazuje na řízení, ve kterém každá jednotlivá přijatá rozhodnutí byla nicotná a nemohou proto tvořit zákonný podklad pro zastavení řízení.

Soudu proto nezbylo, než postupem podle § 78 odst.1) s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušit pro nezákonnost s tím, že se věc podle § 78 odst.4) s.ř.s. vrací k dalšímu řízení žalovanému. Podle § 78 odst.5) s.ř.s. je správní orgán vázán právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

Správní orgán povede nadále řízení zahájené doručením žádosti z 15. 10. 2008 a zhodnotí dosud provedené dokazování i z pohledu respektování procesních práv všech účastníků, neboť nyní již nic nebrání tomu, aby o žádosti z 15. 10. 2008 bylo řádně rozhodnuto, tudíž aby správní orgán vydal deklaratorní rozhodnutí o charakteru předmětné účelové komunikace.

Žalobci měli ve věci úspěch, proto jim náhrada nákladů řízení přísluší podle § 60 odst.1) s.ř.s. Protože žalobci M. L., A. s r.o., M. F. K.F. a L.F. byli zastoupeni advokátem JUDr. Noskem (který je současně šestým žalobcem) byly náklady řízení stanoveny podle § 9 odst.1) vyhl.č.177/1996 Sb. za použití § 12 odst.4) téže vyhlášky takto. Za prvního žalobce náleží odměna za jeden úkon právní pomoci (§ 9) v plné výši, tj. ve výši 2.100,-Kč, za druhého až pátého žalobce náleží odměna za jeden úkon snižená o 20%, tj. ve výši 1.680,- Kč. Jednalo se o dva úkony právní pomoci, tj. o převzetí věci u každého ze žalobců a o podání žaloby, tzn., že celkově se jedná o částku 17.640,- Kč. Dále soud připočetl za dva úkony náhradu hotových výdajů, tj. 2x 300,- Kč, což činí celkem 18.240,- Kč. Protože žalobci zaplatili celkem 12.000,-Kč za soudní poplatek, činí celková náhrada, kterou žalovaný žalobcům nahradí, částku 30.240,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku, k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím **soudu podepsaného**.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s.ř.s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s., dle § 106 odst. 1 s.ř.s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí

označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V Liberci dne 13. července 2012

Mgr. Karel Kostelecký v. r.
předseda senátu